

מ"ת 3264/07/18 - עלא אל דין סייד אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3264-07-18 מדינת ישראל נ' סייד אחמד
תיק חיצוני: 316037/2018

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש עלא אל דין סייד אחמד
באמצעות עו"ד שאמי מחמוד
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר הבית בה מצוי המבקש.

כנגד המבקש הוגשה ביום 15.7.18 בקשה **למעצר עד תום ההליכים**, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, **ולפסילתו עד תום ההליכים**.

זאת, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש**.

הטענה העובדתית היא כי ביום 13.7.18, סמוך לשעה 2:15, נהג המבקש ברכב פרטי, מסוג "שברולט", מ.ר. 1115766, ברחוב המתכת, בכרמיאל, סמוך לבית מספר 14 ונעצר על ידי השוטרים, כשהוא נוהג בקלות ראש ובשכרות. זאת, לאחר שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 301 מ"ג, העולה על הריכוז הקבוע בתקנות.

ביום 17.7.18, נענתי לבקשה לעוצרו ולפוסלו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. עם זאת, מצאתי כי יש מקום להותיר את המבקש בחלופת מעצר הבית, אליה שוחרר ביום 13.7.18.

כעת, **6 ימים** לאחר מתן החלטה זו מוגשת בקשה לעיון חוזר וביטול מעצר הבית אליו שוחרר המבקש.

בבקשה טוען סנגורו של המבקש כי ביום 3.7.18 גזר כב' השופט י' בכר את דינו של המבקש בתת"ע 1213-10-15, והמבקש נדון למאסר בפועל לתקופה של חודשיים, לריצוי בעבודות שירות, החל מיום 26.7.18 ולעונשים נוספים. בבקשה הוטעם כי מעצר הבית בו שרוי המבקש, מונע ממנו תחילת ריצוי עונשו בעבודות שירות וככל שלא יקויים פסק הדין, יאסר המבקש מאחורי סורג ובריה.

דין והחלטה

עמוד 1

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר,

אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

בנסיבות המתוארות, מצאתי כי החלטת בית המשפט מיום 17.7.18, במסגרתה שוחרר המבקש למעצר בית, מאזנת בין אינטרס המבקש ונסיבותיו לבין האינטרס הציבורי שבבסיסו ההגנה על ביטחון הציבור ממסוכנות המבקש ומועדו.

גזר הדין שניתן בתת"ע 1213-10-15, ביום 3.7.18, בנוכחות המבקש, ניתן 10 ימים טרם בוצעו העבירות המיוחסות לכאורה למבקש, על פי בקשה זו. גזר הדין אף צוין בבקשה שהגישה המשיבה למעצר המבקש עד תום ההליכים.

היינו, בעת שחרור המבקש לחלופת מעצר בית, המבקש היה ער לגזר הדין בתת"ע 1213-10-15.

מכאן שאין מדובר ב"חלופת זמן ניכר" ולא הובאו בפניי נסיבות חדשות או עובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחוק.

נוכח האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ח, 23 יולי 2018, בהעדר הצדדים.